

Ai ingenomen

Periodethema: Israël naar Kanaän
Jozua 8

a. Ai ingenomen en verwoest (Joz. 8: 1-29)

UITLEG VAN DE TEKST

Als de ban is weggenomen, kan Jozua zijn leger weer op laten trekken naar Ai. De HEERE bemoeit hem daartoe ook: 'Vrees niet en ontzet u niet.' De HEERE zal Ai in zijn handen geven. Opvallend is wel dat de HEERE aangeeft hoe de stad moet worden ingenomen; door middel van een hinderlaag. Jozua doet wat hem gezegd wordt. Een deel van het leger valt de stad aan. Als de mannen van Ai een uitval doen, slaan de soldaten van Jozua op de vlucht. De soldaten van Israël die zich verstopten, zullen daarop de stad in kunnen nemen. Daarna moet de stad in brand worden gestoken. Bij de vertelling van de daadwerkelijke uitvoering worden een aantal details genoemd. Het leger valt aan in het noorden, de achterhoede verbergt zich ten westen van Ai. Bij de achtervolging van het hoofdleger is de hele bevolking van de stad betrokken inclusief de inwoners van Bethel. Omdat de poort van Ai openstaat, kan de achterhoede gemakkelijk naar binnen. De achterhoede komt in actie als Jozua op Gods bevel zijn wapen in de richting van Ai omhoog steekt. Deze groep sticht, zodra ze de stad binnenkomt, brand. Als de mannen uit Ai dat zien, worden ze radeloos en willen alle kanten uitvluchten. Jozua draait zich daarop met zijn mannen om en de Israëlieten die Ai binnen vielen, komen hun richting uit. Zo komen de vijanden klem te zitten en worden verslagen en gedood. De koning van Ai wordt gevangengenomen en bij Jozua gebracht. Pas als Ai geheel verslagen en vernietigd is, trekt Jozua zijn hand met zijn

wapen weer in. De bezittingen en het vee van de inwoners van Ai zijn bestemd voor de Israëlieten en mogen nu onder hen worden verdeeld. Wat er nog over is van de stad wordt verbrand. Ai wordt tot een rokende puinhoop, een ruïne. Een teken van de heerschappij van de God van Israël. De koning van Ai wordt gedood en opgehangen. Aan het eind van de dag wordt zijn lijk op bevel van Jozua bij de stadspoort neergelegd onder een hoop stenen. Gods toorn vanwege de handelswijze van Achan is van het volk afgekeerd. De inname van Ai is een teken van het in gunst en genade neerzien van de HEERE op Zijn volk.

TER OVERWEGING

In de vertelling kan het volgende worden aangestipt:

1. Jozua staat met zijn wapen (een zwaard of een spies) omhoog geheven zolang de strijd duurt. Dit doet hij op Gods bevel. Daarmee wordt gesymboliseerd dat de overwinning van Gods kant moet komen. De overeenkomst met het gebed van Mozes tijdens de strijd met de Amalekieten is frappant. Zo hebben ook wij alles van de HEERE te verwachten. We mogen onze handen opheffen naar omhoog. Zonder Hem zijn wij tot niets instaat. Door Hem zullen we kunnen strijden en overwinnen.
2. Gods straf over de goddeloosheid van de Kanaänieten betekent de vervulling van Gods beloften aan de Israëlieten. Daarin zien we iets van Gods rechtvaardigheid en iets van Zijn barmhartigheid. We moeten ons daarom niet verzetten tegen de HEERE, maar ons voor Hem neerbuijen.

b. Het verbond op de Ebal en de Gerizim (Joz. 8: 30-35)

UITLEG VAN DE TEKST

Jozua is vanuit Ai naar het noorden getrokken. Hij bevindt zich in bergachtig gebied. In dat gebied liggen de bergen Ebal en Gerizim. Jozua bouwt op de berg Ebal een altaar tot eer van de HEERE. Voordat het land verder wordt veroverd, wijdt men zich aan de HEERE. Hierin volgt Jozua het bevel van zijn voorganger Mozes op. Het altaar bestaat uit onbewerkte stenen. Op met kalk bestreken stenen schrijft Jozua de woorden van de wet van God. Daarna leest Jozua het volk de wet voor. Zo klinken er woorden van zegen en van vloek. De zegen van de HEERE zal op het volk rusten als zij in de weg van Gods geboden gaan. De vloek van de HEERE zal op het volk rusten als zij de HEERE en Zijn Woord verachten. Door deze plechtige gebeurtenis verbindt het volk zich aan de HEERE. Het land Kanaän ontvangen ze als een geschenk uit Zijn hand. Jozua wordt door het volk geaccepteerd als de door God aangestelde leider.

TER OVERWEGING

De volgende zaken zijn waard om uitgewerkt te worden:

1. Tussen de bergen Ebal en Gerizim, in de plaats Sichem, was eens door Abraham het eerste altaar voor de HEERE in Kanaän opgericht. Ook Jakob

richtte daar een altaar op. Nu dat land naar Gods belofte definitief aan de kinderen van Abraham wordt geschonken, moet er opnieuw een altaar worden opgericht. Op deze manier wordt God als Gever van het land erkend, tegelijk wordt de afhankelijkheid van de HEERE benadrukt.

2. Jozua houdt het volk de zegen en de vloek van de wet voor. Het volk moet daarop reageren. Zo vraagt God altijd een reactie als Hij met Zijn wet naar ons toe komt. We mogen Gods eis Hem lief te hebben niet naast ons neerleggen. Wie Gods eis serieus neemt, ontdekt dat die wet door ons niet vervuld kan worden. Christus alleen vervult de wet. Alleen door Hem zullen wij voor God kunnen bestaan. Tegelijk mag aan de kinderen worden voorgehouden dat het houden van Gods geboden zegen met zich meebrengt.

GELOOFSLEER

- Binnengaan in het land van de belofte is een genadegave van de HEERE. We kunnen het genadekarakter van het heil van God niet sterk genoeg benadrukken. Dat genadekarakter van het heil is pijnlijk voor mensen die zelfs iets willen doen. Maar het is een heerlijke bemoediging voor degenen die alles van de Heere verwachten.
- Het verbond van de Heere kent zegen voor degenen die Hem aanhangen, liefhebben en betrouwen. Het verbond kent ook de vloek voor hen die zich van de Heere afkeren. Dat geldt ook voor de kinderen van de gemeente.